

jennifer
crusie

tauputės
biblioteka

keista
pora

Juokinga
istorija apie
du įsimylėjėlius, kurie
yra be galo skirtingi...
Paperback Forum

 svajonių knygos

Knygute.lt

Jennifer Crusie

(Dženifer Kruzi)

KEISTA PORA

Romanas

Versta iš: Jennifer Crusie, *Strange Bedpersons*,
Harlequin Books, 2009

© Jennifer Crusie, 2003

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B. V. / s. à. r. l.“

Iš anglų kalbos vertė Sandra Likaitė
Redagavo Indrė Viliūnaitė

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Sandra Likaitė, vertimas iš anglų kalbos, 2009

© Živilė Adomaitytė, knygos dizainas, 2010

© Vika Valfer, iStockphoto.com, viršelio nuotrauka

© Ruslan Dashinsky, iStockphoto.com, viršelio
nuotrauka

© "Svajonių knygos", 2010

© Knygute.lt, Elektroninė versija, 2012

1

Atvėrusi duris Tesa Niuhart išvydo Niką Džeimisoną - aukštą, klestintį juodbruvą vyrą, kuris įtartinai nušvito, jai pasirodžius tarpduryje; malonus atviras veidas suteikė žmogiškumo nepriekaištingai pasiūtam kostiumui. Tesa nepatikliai įsistebeilijo į svečią, gniauždama absurdišką palengvėjimo, laimės ir aistros pliūpsnį, įžiebtą jo sugrįžimo.

Jis plačiai išskėtė rankas, norėdamas apglėbti Tesą.

- Tesa! - Svečias džiugiai nusišypsojo. - Pukiškai atrodo!

Tesa žvilgtelėjo į apsmukusias, baliklio dėmėmis išmargintas savo sportines kelnes. Palengvėjimo, laimės ir aistros - kaip nebūta. Ji užvertė akis - Nikas tik patvirtino įtarimus.

- Kurgi ne, - šeimininkė užtrenkė duris Nikui prieš nosį ir užrakino abi spynas.

- Nagi, Tesa! - šūktelėjo kitapus durų likęs vyras. - Praėjo jau mėnuo. Tiesą sakant, penkios savaitės ir dvi dienos, bet kam smulkin-tis? Na gerai, skaičiavau dienas. Aš tavęs pasi-ilgau. Vis skambinu tau, o tu niekada neat-skambini. Ar taip sąžininga? Manau, laikas

mudviem pasikalbėti.

- Aš taip nemanau, - griežtai atšovė Tesa durims, bet pirštais persibraukė trumpas rudas garbanas. Jei Nikas nebūtų taip apsėstas skaičiavimo manijos, būtų kaip tik tas žmogus, kurio jai reikia, o ne tas, kurio reikia mažiausiai. Tačiau Niko viduje lindėjo šlykštus skaičiuotuvas, ir jei jau jis stovi prie durų, pasitelkęs visą žavesį, vadinasi, kažko nori. Greičiausiai ne Tesos. Kažko, susijusio su pinigais, karjera, visuomenine padėtimi arba viskuo iš karto. Ji papurtė galvą, apsisuko ir nužingsniavo apšiu-rusiu pilku kilimu atgal į savo vietą - pratęsti pertraukto pokalbio.

- Kas tas gudročius? Namo savininkas? - Ant kauburiuotos Tesos sofos drybsojo Džina Dekosta. Nepaklusnūs juodi plaukai lindo jai į akis, smulkus kūnelis skendėjo didžiuliuose juoduose marškinėliuose, o juodos kojas aptempusios kojinės labiau priminė suveržtus tvarsčius. Džina nedrąsiai išsitiesė ir prisimerkė iš skausmo.

- Dar blogiau. - Tesa klestelėjo ant aptriušusio kėslo, kuris sudejavo nuo svorio, ir permėtė ilgas kojas per ranktūrį. - Žinai, kaskart, kai tariusi pasiekusi dugną, kažkas stumteli jį dar žemiau.

Nikas garsiai pabeldė.

- Nagi, Tesa. Atidaryk.

- Kas jis per vienas? - pasiteiravo Džina.

- Nikas, bet nenoriu apie jį kalbėti. Jei teks rinktis tarp jo ir buto savininko, gal geriau iš viso nebeatidarysiu durų. - Tesa paplekšnojo sau per kelius ir didžiulė juoda katė liuoktelėjo jai į sterblę, iš kurios anksčiau teko sprukti, šeimininkei pakilus atidaryti durų. - Atleisk, Andžela, - sumurmėjo katei Tesa.

- Tesa?! - šūktelėjo Nikas. - Baik. Elkimės kaip suaugę. Arba tu būk suaugusi, o aš apsimėsiu. Tesa?

Džina suraukė antakius ir dėbtelėjo į duris.

- Kodėl jo vengi?

- Na, - Tesa akimirką susimąstė. - Buvo taip, - ji atsistojo ir vėl numetė katę nuo kelių, - atidariau duris, o jis sako... - Tesa išskėtė rankas ir apdovanojo Džiną šypsena iš dantų pastos reklamos: - Tesa, puikiai atrodo!

Džina žvilgtelėjo į draugės sportines kelnes.

- Oi.

- Būtent, - Tesa šleptelėjo atgal į fotelį. - Žinai, kaskart, kai sutinku Niką, protas man sako: "Taip, su juo smagu, bet šis vyras - valdžios išalkusi žiurkė, todėl laikykis nuo jo ato-

kiau", o kūnas šaukia: "Labas, gražuoli, eikš pas mamytę." - Rudaplaukė papurtė galvą. - Teks rimtai pasikalbėti su savo kūnu.

Džina dar kartą žvilgtelėjo į jos sportines kelnes.

- Nemanau, kad jis tavęs klausys. Jei mane taip aprengtum, aš neklausyčiau.

- Mat juos bala, tuos drabužius, - atkirto Tesa. - Kalbi kaip Nikas.

- Gerai. Kita tema. Kodėl lauki buto savininko?

- Apskundžiau jį gyvenamųjų namų komisijai. - Tesa pradžiugusi nusišypsojo.

- Ne itin draugiškai pasielgei, - tarė Džina. - Ką jis tau padarė?

- Apskundžiau dėl to, ko nepadarė. - Tesa patogiau įsitaisė, pasirengusi iškloti savininko nuodėmes. - Per pastaruosius du mėnesius šiame name buvo išplėšti trys butai, o Rėjus nė nepataisė pagrindinių durų spynos. Užėiti gali bet kas. Kažkas turėjo ko nors imtis. - Ji plačiai nusišypsojo Džinai. - Pamaniau, o kodėl gi ne aš?

- Tesa?! - vėl šūktelėjo Nikas. - Lauke nesaugu. Jei mane apiplėš dėl to, kad vaidini nepasiekiamą, niekada sau neatleisi.

Abi moterys atsigręžė į duris, Džina pažvelgė į Tesą. Ši gūžtelėjo pečiais.

- Gerai, - Džina nebejudino Niko temos, - tu kažko ėmeisi. Nenuostabu. Stebiuosi tik, kad tą žmogelį paprasčiausiai apskundei.

- Na, svarsčiau, gal reikėtų surengti protesto žygį su žvakėmis. - Tesa vėl išsišiepė. - Pamačiau, visi gyventojai galėtų užsidegti žvakutes ir žygiuoti po Rėjaus namą, bėda tik ta, kad namas tuoj pat užsiliepsnotų, mes nespėtume net iki durų nubėgti; tada pagalvojau, gal geriau tiktų "Bic" žiebtuvėliai, bet prisiminiau priešais gyvenantį Stenlį.

- Stenlį?

- Nepažįsti Stenlio? - Tesa išsiviepi dar plačiau. - Stenlis visada vilki tuos pačius pilvo nebeuždengiančius marškinėlius, o jo pilvas ne iš gražiujų. Tiesą sakant, Stenlio pilvas vienintelis iš visų mano matytų pilvų turi popietinę barzdelę. - Ji susiraukusi žvilgtelėjo į Džiną. - Kaip manai, jis skuta pilvą?

Džina nusivaipė.

- Šlykštu.

- Ir man taip atrodo, todėl ir negalėjau įsivaizduoti Stenlio su "Bic" žiebtuvėliu. Su deglu - taip. Su "Bic" - ne. - Tesa vėl šyptelėjo. - O

tada pagalvojau, kodėl gi neįdavus Stenliui šakių ir nepastačius jo procesijos priešakyje? - Ji stabtelėjo bandydama įsivaizduoti, kaip tai atrodytų. - Žinai, Stenlis labai primena Kvazimodą.

- Oi, Tesa, liaukis! - šūktelėjo Nikas. - Atėjau atsiprašyti. Nejaugi tai nieko nereiškia?

Džina kilstelėjo antakį, bet Tesa papurtė galvą, tad draugė grįžo prie Stenlio temos.

- Nemanau, kad Kvazimodas turėjo šakes, - tarė ji. - Filme neturėjo.

- Kad ir kaip ten būtų, galiausiai teko surimtėti, kol dar nieko šiame name nesužeidė, - pareiškė Tesa. - Todėl pasielgiau kaip suaugusi ir parašiau skundą.

- Šaunuolė, - pagyrė Džina. - Jei būtų suėmę už tai, kad šakėmis prismeigėi buto savininką Rėjų, tavo karjerai tai būtų ne į naudą.

- Tiesą sakant, su karjera prasti popieriai, - Tesa sudribo fotelyje. - Neketinau pasakoti, nes tu tik šįvakar grįžai iš gastrolių ir nors vieną vakarą norėjau praleisti be dramų, bet... Netekau darbo.

- O, ne. - Susirūpinusi Džina kaipmat atsisėdo užuojautos kupinu veidu. - Kas nutiko?

- Nepanikuok, - iš fotelio pareiškė Tesa. - Tu-

riu planą.

- Nė neabejoju, - atsiliepė draugė. - Kas nutiko?

- Nutraukė finansavimą. Mūsų išrinktas švietimo skyriaus vadovas nusprendė, kad remti privačius mokymo fondus - ne šviečiamoji veikla. Todėl dabar fondo mokyklėlei teks naudotis tik savanorių paslaugomis. Galiausiai ji išvis gali būti uždaryta.

- Tesa, man labai gaila, - tarė Džina. - Tikrai. Žinau, kiek daug tau reiškia tie vaikai.

- Ei, - Tesa išsitiesė ir tariamai griežtu žvilgsniu dėbtelėjo į Džiną, - aš dar nebaigiau. Vaikai niekur iš ten neis. Aš taip pat. Man teriekia susirasti mokamą darbą iki pietų, kad galėčiau dirbti fondo mokyklėlėje savanore. - Tesa nusišypsojo. - Vakar per televizorių žiūrėjau filmą "Graži moteris", Džulija Roberts taip džiaugėsi, kad Ričardas Giras įsigijo ją kaip daiktą, jog rimtai apsvarsčiau tokio darbo galimybę. Bet paskui pamaniau, kad sulaukus trisdešimt šešerių kiek vėloka šlifuoti gatves.

Nikas pasibeldė dar kartą.

- Tesa? Nori, kad šliaužiočiau ant kelių? Gerai. Puikiai tai sugebu. Taip ir nepamatei, kaip šliaužioju, nes palikai mane, nespėjusį tau pa-

rodyti. Nagi, Tesa, įsileisk.

Džina kryptelėjo galva į duris.

- Jei vis dar svarstai apie parsidavinėjimą, eik ir atidaryk. Juk jis vis dar aptekęs pinigais?

Tesa linktelėjo.

- Pastaruoju metu netikrinau, bet, pažįstant Niką ir jo meilę pinigams, jis tikrai neskursta.

- Ištekėk už jo, - patarė Džina.

- Ne, - atsiliepė Tesa.

- Kodėl?

- Visų pirma todėl, kad jis man nesipiršo, - atsakė Tesa. - Be to, jis respublikonas ir advokatas, taigi mama manęs išsižadėtų. Ir dar... - Ji susiraukė, - kažkodėl man atrodo, kad reikėtų tekėti už tokio vyro, kuris per vestuves nepriekabiautų prie pirmosios pamergės. Gal man ir ne visi namie, bet...

- Kadangi pirmąją pamergę būsiu aš, tau nėra ko jaudintis. Tekėk už jo.

- Nepažįsti Niko, - tarė Tesa. - Jis galėtų sugundyti net Motiną Teresę. - Ji atsuko ausį į duris ir įsiklausė. - Regis, nebėra iš ko rinktis. Tikriausiai pavargo ir nuėjo. - Tesa per daug nenusiminė. Juk vis tiek neketino atidaryti durų.

Nikas taip greitai nepasiduodavo, net ir pa-

vojingas koridorius nebūtų jo išgąsdinęs. Tikriausiai ne taip ir smarkiai ilgėjosi.

Velniai rautų.

Nikas atsirėmė į sieną prie Tesos durų ir apsvarstė padėtį. Durų daužymas akivaizdžiai nepadeda, žavesys apvylė, o to dar nėra nutikę. Po galais, kas negerai? Gal Tesa tebeniršta, bet taip niršti negalėtų. Tik ne Tesa. Įpykusi ji išsiverždavo kaip ugnikalnis ir išsyk viską pamiršdavo. Nė karto nematė Tesos surūgusios. Vadinasi, rudaplaukė nepuola jam po kojų dėl kitos priežasties. Ši mintis privertė šypnelėti. Gerai jau, Tesa nėra puolusi jam po kojomis. Bet ir nėra trankiusi durimis priešais nosį.

Kažkas sugadino jai nuotaiką.

Negerai. Nikas mėgo Tesą, todėl nenorėjo matyti jos nusiminusios. Trumpam susirūpinęs dėl Tesos, netrukus grįžo prie savo paties bėdų.

Tesa pyko ne ant jo. Duris užtrenkė ne iš karto, taigi ją graužia kažkas kita. Greičiausiai kuris nors iš jos draugų nevykėlių prisivirė košės. O kai leptelėjo nesąmonę, kad Tesa puikiai atrodo - nors išties atrodė siaubingai - ji

suirzo ir užtrenkė duris. Gerai, jis nusipelnė šito. Dabar tereikia priversti duris atsiverti, saikingai užjausti Tesą, ir pateks į vidų.

Jei luktelės pusvalandį ir vėl pasibels, Tesa gali atidaryti, pamaniusi, kad jis jau bus nuėjęs.

O jei turėtų gėlių, saldainių ar dar ko nors... Ne. Tik ne Tesai. Įprastos aukos taikos labai jai įspūdžio nepadarys. Minutėlę pasvarstęs Nikas patraukė lauk, o beeidamas su panieka apžvelgė niūrų koridorių.

- Man atrodo, turėjai jį įsileisti, - pareiškė Džina. - Turtingi advokatai ant medžių neauga. - Ji atsargiai ištiesė dešinę koją. - Klausyk, ar turi tepalo raumenims? Blauzdos mane pribaigs.

- Dabar neturiu laiko žaidimams su Niku. Privalau apgalvoti planą. - Tesa pakilo iš fotelio, keliais žingsniais perkirto mažulytį butą, pakeičiui į vonią perlipo kelias netvarkingas knygų stirtas, gniužulą skirtingų kojinių, šūsnį nebaigtų taisyti rašinių ir pusiau baigtą plakatą "Skaitau uždraustas knygas". - Galėčiau dirbti mokytoja, tik nežinau, ar gausiu darbą. Neturiu reikiamos kvalifikacijos, be to, reikėtų mo-

kyti turtuolių vaikus, o jie mane tikriausiai palaikytų ateive, bet atlyginimas geras, o darbo valandos - puikios.

Suradusi tepalą Tesa grįžo, ištiesė jį Džinai ir klestėjo atgal į fotelį.

Džina išsispaudė tepalo sau ant pirštų.

- Imkis to darbo. Geriau nei badauti. - Trindama tepalą į blauzdą, Džina susiraukė.

Tesa atsisėdo, pamiršusi savo bėdas.

- Kaip jautiesi? Maniau, kad tik paprastas mėšlungis.

- Jaučiuosi prastai, - atsakė Džina. - Man trisdešimt penkeri. Nebeatsigaunu taip greitai kaip anksčiau. - Ji dar sykį patrynė blauzdas, raukydamasi iš skausmo. - Negaliu pakęsti skausmo. Niekada jo nemėgau, bet dabar jau nebegaliu pakęsti.

Tesa nesumojo, ką sakyti.

- Kuo galėčiau padėti?

Džina nusikvatojo.

- Negali padėti. Tai amžius.

- Nenusikalbėk, - pradėjo Tesa, bet Džina mostu ją nutildė.

- Brangute, aš kordebaletu trupėje esu močiutė Mozė....